

Бойко І.В.
ДОСЛІДЖЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ СТРАТЕГІЇ
ДИВЕРСИФІКАЦІЇ ОРГАНІЗАЦІЇ

В сучасних реаліях швидкоплинності умов зовнішнього середовища для забезпечення свого існування та ефективного функціонування підприємство повинно своєчасно та адекватно реагувати на зовнішні зміни. Кожна зміна несе в собі як загрозу для підприємства так і можливість для досягнення нових успіхів.

Сучасна економічна ситуація в Україні характеризується поширенням кризових явищ в різних галузях економіки та зростанням ступеню невизначеності умов функціонування підприємств. Одним із факторів, що впливає на здатність підприємства протистояти поширенню кризових процесів та дозволяє забезпечити ефективну діяльність навіть в умовах спаду ділової активності є фактор диверсифікації їх діяльності. Диверсифікація – це розширення номенклатури товарів (послуг) підприємства за рахунок споріднених чи нових, які можуть виготовлятися і збуватися з використанням існуючого потенціалу, а також розвиток фірми в абсолютно нових для неї галузях.

Головним напрямком диверсифікації є впровадження нової продукції, тому спочатку важливо розглянути, які вигоди може отримати підприємство від випуску нового продукту. За рахунок випуску нової продукції підприємство може отримати більший дохід за рахунок переносу постійних та умовно-постійних витрат, також використовувати вже існуючу інфраструктуру для забезпечення збільшення обсягу виробництва та просування нової продукції. Ріст доходу від впровадження випуску нової продукції можна записати у наступному вигляді: $\text{Дохід від диверсифікації} = \text{Існуючий дохід} + \text{Економія на витратах} + \text{Приріст доходу за рахунок диверсифікації}$.

Інший фактор в стратегії диверсифікації є застосування нових технологій. З одного боку технології є фактором підвищення ефективності діяльності підприємства, а з другого боку, технології виступають передумовою здійснення диверсифікації. Для вибору напрямку стратегії диверсифікації необхідно провести аналіз ефективності діючої виробничої стратегії в організації. Для цього необхідно мати повну характеристику організації, знати основні напрямки діяльності, конкурентні переваги, номенклатуру продукції, ринки збуту, інформацію про склад та кваліфікацію персоналу підприємства, а також організаційну структуру підприємства. Необхідно проаналізувати показники виробництва, для того, щоб визначити сильні та слабкі сторони діяльності виробничого підрозділу та організації в цілому. Оцінити ефективність діючої стратегії розвитку виробництва, щоб зрозуміти сильні та слабкі сторони діючої стратегії і на основі цих даних розробити стратегію диверсифікації організації.

Останнім етапом необхідно обґрунтувати стратегію розвитку організації, котра заснована на диверсифікації виробництва. Для цього необхідно вказати стратегічний розвиток організації певної галузі. Розробити рекомендації по диверсифікації виробництва, за рахунок аналізу даних організації, тобто, запропонувати конкретні пропозиції і пояснити до чого вони можуть привести. Після цього проводиться оцінка ефективності пропонуваніх варіантів рішень по

диверсифікації виробництва, для того щоб переконатись в правильності вибору напрямку стратегії диверсифікації.

Робота виконана під керівництвом доц. кафедри ЕПОД Пантелєєва М.С.

